

טיפ טיפה מקדש

שבועות

- **"עֶשֶׂר קִדְשׁוֹת הֵן: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְקֻדֶּשֶׁת מְכַל הָאָרְצוֹת. וּמָה הִיא קִדְשָׁתָהּ, שִׁמְבִיאִים מִמֶּנָּה הָעֵמֶר וְהַבְּכוֹרִים וְשְׁתֵי הַלֶּחֶם..."** (מסכת כלים פרק א') חג השבועות ידוע גם בשם 'חג הביכורים', ובו מתחילה הבאת הביכורים לבית המקדש הנמשכת עד חג הסוכות (ואפילו עד חנוכה). מדוע קדושתה של ארץ ישראל נמדדת דווקא בעומר, בביכורים ובשתי הלחם? הרי יש מצוות נוספות של הארץ כגון מעשר, תרומה, שביעית ועוד... שלושת מצוות אלו נעשות במקדש ועל ידי כך מקדשות את ארץ ישראל כולה. קדושת הארץ שואבת את כוחה מהמקדש.
- **"מִי שֶׁלֹּא חָג בַּיּוֹם טוֹב הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חָג, חוֹגֵג אֶת כָּל הָרֶגֶל יוֹם טוֹב הָאַחֲרוֹן. עֵבֶר הָרֶגֶל וְלֹא חָג, אֵינּוּ חַיֵּב בְּאַחֲרֵיאוֹ. (משנה חגיגה א, ו') בניגוד לפסח וסוכות, שבועות הוא 'רגל' של יום אחד בלבד. המוני ישראל עולים לרגל לבית המקדש והעומס במקדש גדול. אך למרות שבועות הוא יום אחד, יש גם לו, כמו לפסח וסוכות, שבעה ימי 'תשלומין' שבהם אדם יכול להביא את הקרבנות שלא הספיק להביא ביום טוב הראשון של החג.**
- **"כִּיצַד מַעְלִין אֶת הַבְּכוֹרִים? כָּל הָעִירוֹת שֶׁבַמְעַמַּד מֵתְכַנְסוֹת לְעִיר שֶׁל מַעַמַּד... וְלִמְשָׁכִים הִיָּה הַמְמַנָּה אוֹמֵר, קוֹמוּ וְנַעֲלֶה צִיּוֹן אֶל (בֵּית) ה' אֱלֹהֵינוּ" (משנה מסכת בכורים פרק ג')** מדוע המשנה פותחת במילים "כיצד מעלין את הביכורים?" ולא "כיצד עולים לרגל לירושלים", האם היתה עליה לרגל פעם רביעית בשנה? על כגון זה אמרו חכמים "חביבה מצווה בשעתה" ומי שרוצה לקיים את מצוות הביכורים מיד עם ביכור הפירות בכרמו-תבוא עליו הברכה. יתרה מזו, מצינו אצל אלקנה שחידש רגל רביעי, ובכל שנה היה סוחף אחריו אנשים רבים עד שהיו כל ישראל עולים לרגל.
- **"הַחֲלִיל מִכָּה לִפְנֵיהֶם עַד שִׁמְגִיעִין לְהַר הַבַּיִת. (הגיע לעזרה) וְזָבְרוּ הַלּוֹיִם בְּשִׁיר. עוֹדְהוּ הַסֵּל עַל כְּתָפוֹ, קוֹרֵא מֵהַגְּדָתֵי הַיּוֹם לֵה' אֱלֹקֶיךָ עַד שְׁגוֹמֵר כָּל הַפְּרָשָׁה... מוֹרִיד הַסֵּל מֵעַל כְּתָפוֹ וְאוֹחֲזוּ בְּשִׁפְתוֹתָיו, וְכֵהֵן מְנִיחַ יָדוֹ תַּחְתּוֹ וּמְנִיפוֹ... וּמְנִיחוֹ בְּצַד הַמִּזְבֵּחַ, וְהִשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא: (משנה מסכת בכורים פרק ג')** המשנה מתארת את הבאת הביכורים. עולה הרגל מגיע עם סלסלת הביכורים למקדש, קורא את מקרא הביכורים ומניף אותם יחד עם הכהן. לאחר מכן מניח לצד המזבח משתחוה ויוצא מן המקדש. הביכורים עצמם נשארים כמתנה לכהן.

טיפ טיפה מקדש

שבועות

- **"כיצד מפרשין הבכורים? יורד אדם בתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה, אשכול שבכר, רמון שבכר, קושרו בגמי, ואומר, הרי אלו בכורים." (משנה מסכת בכורים פרק ג')** דווקא את בכורות הפירות, שהכי משמחות את בעל השדה, מביאים למקדש. זאת על מנת לחנך אותנו לענווה. למרות כל העבודה והעמל המושקעת במהלך השנה לא "כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה" אלא הקב"ה, ומן הראוי להודות לו על כל השפע שנתן לנו.
- **העשירים מביאים בכוריהם בקלתות של כסף ושל זהב, והעניים מביאין אותם בסלי נצרים של ערבה קלופה, והסלים והבכורים נתנין לכהנים: (מסכת בכורים פרק ג')** סלי העניים ניתנים לכהן ואילו סלי העשירים חוזרים לבעליהם. מדוע לקחת את הסל דווקא לעני דל האמצעים? הספרי מסביר שבזכות שהעני טורח ומכין את הסל בעצמו חשיבותו עולה על סלי העשירים שנקנו בלא עמל ומאמץ. לפיכך הבאת הסל לכהן אינה אלא זכות. הקב"ה חפץ לא רק בביכורים אלא גם בסל עצמו, ויש לכך רמז בכתוב: "ולקח הכהן הטנא מידך" משום שהוא מעשה ידך.
- **"עודהו הסל על כתפו, קורא מהגדתי היום לה' אלקיך (דברים כ"ו) עד שגומר כל הפרשה." (מסכת בכורים פרק ג')** כאשר האדם מביא ביכורים למקדש הוא מצווה במקרא ביכורים. זה הקרבן היחיד שכדי להביאו הותר לאדם להתקרב אל פתח ההיכל. הכוונה המסתתרת במצווה הזו היא רצון ה' לראות ולשמוע את קולו של מביא הביכורים כאילו היה בנו יחידו. כך כשקולו של מביא הביכורים מהדהד בעזרה בעת הקריאה, כשכולם מטים אוזן לשמוע, ודבריו נאמרים בלשון הקודש ובמקום הקדוש-כאילו אין לפני ה' אלא הוא לבדו, והוא חביבו של הקב"ה- היש רגע גדול מזה? (ע"פ מחזור המקדש שבועות)